

به گزارش روابط عمومی دفتر امام جمعه لاریجان:
برگزاری نماز جمعه شهر رینه. اول خرداد ماه سال 1405

خطبه اول:

بسم الله الرحمن الرحيم. الحمد لله رب العالمين أحمده و أشكره و
أستعينه و أستغفره و أتوكل عليه و أصلي و أسلم على حبيبه و نجيبه و
خيرته في خلقه حافظ سرّه و مبلّغ رسالاته بشير رحمة و نذير نقمته
سيّدنا و نبينا و حبيب قلوبنا أبى القاسم المصطفى محمّد و على آله
الأطيبين الأطهرين و صحبه المنتجبين و من تبعهم باحسان الى يوم
الدين.

قَالَ اللهُ الْعَظِيمُ فِي الْقُرْآنِ الْحَكِيمِ:

«فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ

وَالْآصَالِ.» نور/36

ترجمه: " این نور در خانه هایی است که خدا اذن داده شأن و منزلت و قدر و عظمت آنها رفعت یابند و نامش در آنها ذکر شود همواره در آن خانه ها صبح و شام او را تسبیح میگویند."

"أَوْصِيكُمْ عِبَادَ اللَّهِ وَ نَفْسِي بِتَقْوَى اللَّهِ فَإِنَّهَا خَيْرُ مَا تَوَاصَى الْعِبَادُ بِهِ وَ خَيْرُ عَوَاقِبِ الْأُمُورِ عِنْدَ اللَّهِ" خودم و همه شما بندگان خدا را در آستانه شهادت حضرت باقر العلوم (ع) به رعایت تقوای الهی و نظم در امور سفارش میکنم که سفارشی والاتر از این مهم در عالم هستی وجود ندارد امام باقر(ع) در نامه ای به سعد بن عبدالملک معروف به سعد

الخير نوشتند: تقوا موجب میشود عُمرِ انسان از نابود شدن سالم بماند
چون انسان در مقابلش بهتر از آن را کسب میکند! خدای متعال
بوسیله تقوا عبد را از سختیها و بلاها و آفاتی که با عقل خود
نمیتوانست از آن آفات دور گردد نگه میدارد. پس بندگان خدا إتقوا الله!
از آنجایی که در آستانه هفتم ذی الحجه سالروز شهادتِ مظلومانه امام
پنجم شیعیان جهان حضرت امام محمد باقر(ع) قرار داریم ضمن
تسلیم شهادتِ مظلومانه آن امام بزرگ بمحضر همه شیعیان و
نمازگزاران عزیز محورِ خطبه اولم را به گوشه ای از عملکرد
فرهنگی و مناقب آنحضرت اختصاص میدهم. عصرِ امام باقر(ع)
روزگارِ برخوردِ اندیشه های اسلامی و غیرِ اسلامی بود مناظرات

زیادی بین دانشمندانِ اُدیانِ مختلف با اِمام بود و آخرین حکمرانان بنی
امیه سیاستِ شکست خوردشان را از سر گرفتند و منتظر فرصتی
بودند تا چهرهٔ اِمام را مخدوش سازند. اِمام هنگام بیرون آمدن از قصرِ
هشام در دمشق با گروهی که در اطرافِ قصر تجمع کرده بودند
برخورد کرد پرسید: اینان کیستند؟ گفتند: اینها راهبان مسیحی اند که
در مجمعِ سالانهٔ خود نشستِ علمی دارند حضرت باتفاق فرزند
بزرگوارش اِمام صادق که ایشان را همراهی میکرد عبای خود را سر
گرفت و بصورتِ ناشناس در گوشه ای نشست جاسوسانِ حکومتی که
امام را زیر نظر داشتند هشام را از لحظه ها آگاه میکردند آنهایی که
امام را میشناختند کنارش نشستند در این هنگام اُسقفِ بزرگِ مسیحیان

که بسیار سالخورده و لباسی از حریر زرد بر تن داشت آهسته بسمت جایگاه خود گام برداشت نگاهش بر چهرهٔ امام متوقف شد پرسید: «آیا شما از مایید یا از امت مرحومه؟ امام پاسخ فرمود: از امت مرحومه! پرسید: از دانشمندانِشان هستی یا از نادانان؟» فرمود: از نادانان نیستم. تشویش بر اُسُف حاکم شد پرسید: اُول من از شما سؤال کنم یا شما میپرسید؟ امام فرمود: شما بپرسید گفت: «شما مسلمانان از کجا میگویید که بهشتیان میخورند و می آشامند ولی نیاز به قضای حاجت ندارند؟ آیا نمونهٔ آن در این جهان سراغ دارید؟» امام فرمود: «نمونهٔ آن جنینی است که در رحم مادرش تغذیه میکند و نیاز به قضای حاجت پیدا نمیکند.» اضطرابِ اُسُف بیشتر شد گفت: شگفت اُنگیز

است! شما که گفتید از دانشمندان نیستید؟ امام فرمود: من گفتم از نادانان نیستم! اُسُقُف پرسید: شما از کجا ادعا میکنید که نعمتها و میوه های بهشتی کم نمیشوند و هر چه از آنها مصرف شود باز بحال خود باقی میمانند؟ امام فرمود: نمونه بارزِ آن در عَالَمِ محسوسات آتش اُست! شما اگر از شعله شمعی صدها چراغ بیفروزید از شعله آن کاسته نمیشود.» باز هم بر تعجب اُسُقُف افزوده شد و پرسشهای دیگری مطرح کرد و پاسخی قانع کننده شنید با عصبانیت از جایش برخاست و به حاضرین گفت: «شما دانشمندی آوردید تا رسوایم سازید این را گفت و رفت مجلس بهم خورد! این خبر هشام را آشفته و مضطرب کرد خواست پیروزی امام را با اتهام گرایش به مسیحیت

خدشه دار کند ولی تلاشهای هشام بی نتیجه ماند و جایگاهِ امام بهتر
برای مردم تبیین شد! حکم بن عتیبه روایت میکند: با جمعیتی خدمتِ
امام باقر(ع) در منزلشان بودم پیر مردی عصا زنان وارد شد و به
امام باقر و حُضَرِ سلام کرد بعد عرض کرد: یا بن رسول الله «فَوَاللَّهِ
إِنِّي لِأُحِبُّكُمْ وَ أُحِبُّ مَنْ يُحِبُّكُمْ» بخدا سوگند شما و هر که شما را
دوست دارد دوست دارم و دشمنان شما را دشمن میدارم و از آنها
بیزارم آنچه شما حلال و حرام بدانید من نیز همانطور میدانم و انتظار
فرج شما خاندان را میکشم! «فَهَلْ تَرْجُو لِي جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاكَ» با این
خصوصیت آیا امیدِ نجاتی برایم هست؟ حضرت باقر(ع) فرمود: «إِلَيَّ
إِلَيَّ حَتَّى أَفْعَدَهُ إِلَيَّ جَنْبِهِ» بیا جلو کنار خودم بنشین آنگاه فرمود: ای

پیرمرد شخصی خدمت پدرم علی بن الحسین (ع) رسید همین سؤالِ تو را پرسید پدرم در جوابش فرمود: اگر با عشقِ ما اهل بیت از دنیا بروی بر رسول خدا و امیرالمؤمنین و امام حسن و امام حسین وارد میشوی «و يَنْلُجُ قَلْبُكَ وَ يَبْرُدُ فُؤَادُكَ وَ تَقَرُّ عَيْنُكَ وَ تُسْتَقْبَلُ بِالرَّوْحِ وَ الرِّيحَانِ مَعَ الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ» قلبت خنک و شاد خواهد شد زمانی که جانت به گلوگاهت برسد با ما در مقامی بلند خواهی بود! پیرمرد از شنیدن این مقامات چنان غرق در شادی شد گفت: الله اکبر! و با صدای بلند هق هق میکرد چنان اطرافیان را تحت تأثیر قرار داد که همه با صدای بلند شروع به گریه کردند حضرت باقر (ع) با دستِ مبارک اشکش را پاک میکرد پیرمرد دستِ مبارکِ حضرت را بوسید بر چشمانِ خود

گذاشت حضرت به جمعیت فرمود: «مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَلْيَنْظُرْ إِلَى هَذَا» کسی که مشتاق دیدنِ انسان بهشتی است به این پیرمرد بنگرد! راوی میگوید: هیچ مجلس عزایی از نظر سوز و گداز و آشک شبیه این مجلس نبود. (الکافی، ج ۸، ص ۷۶؛ بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۳۶۱) ذکر توسل // روز هفتم ذی الحجه امام باقر (ع) بشهادت رسیدند الآن همه حجاج از مدینه به مکه میروند و خودشان را برای اعمال حج آماده میکنند شبِ شهادتش کسی کنار قبرش نیست اما دلِ شیعیان کنارِ آن قبورِ ویران شده است! امام زمان عزا دار جدش امام باقر است! از ۴ سالگی تمام مصائبِ کربلا و اسارتها و بدنهای غرق بخون شهدا، چهل منزل سَرِ بریده جدش

حسین را بالای نیزه دیده خیمه های آتش زده را دیده... از کوچه های
شام تو هم شکوه ای بکن - ای باز مانده سفر نی سوارها! اصلاً
خودت بگو چقدر بین ازدحام - خوردست بر سرت لگد نیزه دارها!
بی شک تو هم میان بیابان دویده ای - مثل رقیه رفته بیای تو خارها!

خطبه دوم:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الحمد لله رب العالمين و العاقبة لاهل التقوى و
اليقين والصلوة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين حبيب إله
العالمين أبى القاسم محمد، صلى الله عليه و آله و سلم وعلى آله
الأطيبين الأطهرين المنتجبين. اللَّهُمَّ وَ صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ
وَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ آيَتِكَ الْكُبْرَى وَ النَّبَاءِ الْعَظِيمِ وَ صَلِّ عَلَى

الصِّدِّيقِ الطَّاهِرِ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى عَلَى سِبْطِي الرَّحْمَةِ
وَ إِمَامِي الْهُدَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَي بَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَ صَلَّى عَلَى أَيْمَةِ
الْمُسْلِمِينَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَ مُوسَى
بْنَ جَعْفَرٍ وَ عَلِيٍّ بْنِ مُوسَى وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَ عَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنَ
بْنَ عَلِيٍّ وَ الْخَلْفَ الْهَادِيَ الْمَهْدِيَّ حُجَّكَ عَلَى عِبَادِكَ وَ أُمَنَّاكَ فِي بِلَادِكَ.

دعاى فرج..

اللَّهُمَّ افْتَحْ لَهُ فَتْحاً يَسِيراً وَ انصُرْهُ نَصْراً عَزِيزاً. اللَّهُمَّ أَظْهِرْ بِهِ دِينَكَ وَ
سُنَّةَ رَسُولِكَ حَتَّى لَا يَسْتَخْفِيَ بِشَيْءٍ مِنَ الْحَقِّ مَخَافَةً أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ..
اوصيكم يا عباد الله وَ نفسي بِتَقْوَى اللَّهِ وَ أَخَوَفَكُم مِنْ عِقَابِهِ.

با درود و سلام بی پایان به روح مُطَهَّرِ حضرت امام محمد باقر (ع) و
نیز معمار کبیرِ انقلابِ اسلامی ایران و دو فرزند گرانقدرش و روح
مُطَهَّرِ امام شهیدمان جمیعِ مؤمنین و مؤمنات، علما، صلحا، شهدای
انقلاب، شهیدانِ 8 سال دفاع مقدس، شهدای گمنام، شهدای مدافع حرم
و وطن و امنیت و سلامت 350 شهیدِ خونینِ بالِ بخش لاریجان همه
شهدایی که در جنگِ تروریستی آمریکایی – صهیونی بشهادت رسیده
اند و با آرزوی طولِ عمرِ با عزت همراه با صحت و سلامتی برای
جانشین و خَلَفِ صالحِ آن شهیدِ عزیز حضرت آیت الله حاج سید
مجتبی حسینی خامنه ای در این خطبه دوم خودم و همه شما عزیزان
را توصیه میکنم به تقوایِ الهی و دوری از محرمات.

نکات این هفته نماز جمعه اول خرداد ماه سال 1405 را بمحضر شما
نمازگزاران عزیز جمعه لاریجان عرضه میدارم.

نکته اول:

مجدداً فرا رسیدن شهادت پیشوای پنجم شیعیان جهان حضرت ابا جعفر
امام باقر (ع) را بمحضر حضرت ولیعصر (عج) و شما شیعیان و
نمازگزاران عزیز تسلیت عرض مینمایم. لقب مبارک «باقر العلوم» نه
تنها نمایانگر جایگاه رفیع علمی آنحضرت بلکه ترسیم کننده مأموریت
الهی ایشان در إشاعة معارف نابِ اسلامیست. از منظرِ امام باقر (ع)
تمام علوم از «نهر عظیم نبوی» سر چشمه میگیرد و رستگاری بشریت
تنها در گِرو تَمَسُّک به ولایت و پیوستن به صراطِ مستقیمِ الهی تحقق

مییابد امروز در عصر ولایت فقیه همان جریان نورانی تداوم دارد و
وظیفه ما دریافت معرفت از این سر چشمه زلال و حرکت در امتداد
طرح آسمانی بعثت تا ظهور است.

نکته دوم:

هشتم ذی الحجه حرکت امام حسین (ع) از مکه بسوی کربلا در سال
60 ه.ق را داریم اما حضرت قبل از رفتن بسمت کربلا در روز نهم
دعای با عظمت عرفه را خواندند که یک روز استثنایی برای حضرت
و شیعیانش هست چون این دعای نورانی عبودیت حقیقی را بهمه
انسانها آموزش داده است و نباید این ساعات و لحظه ها را از دست

داد. «وَهُوَ لِلْجَبَابِرَةِ قَامِعٌ» کُفر ستیزی و طاغوت زدایی و رسم

سلحشوری و سُنّتِ سرکوبی جنایتکاران در این دعا مطرح شده است.

نکته سوم:

حج بعنوان مهمترین نماد جهانی اسلام تجلی دو اصل «همگانی» و

«همیشگی» بودن دینِ الهی است پس هر حاجی و هر معتکفی که پای

کعبه میایستد باید بداند که طوافِ او وقتی مقبول درگاهِ حق است که دل

به قبله و لایتِ امام زمان (ع) سپرده باشد کعبه بدونِ امام و حج بدونِ یادِ

او سفری بی نتیجه است.

نکته چهارم:

راهبرد جنگ منطقه ای را جدی بگیریم! آنچه امروز با آن مواجهیم صرفاً یک تهدید نظامی نیست بلکه جنگی ترکیبی و شناختی است که پیش از میدان نبرد ذهنها و باورهای جامعه را هدف گرفته است دشمن با تمام توان میکوشد با ایجاد ترس، تردید و اختلاف اراده پولادین ملت را تضعیف کند مهمترین سلاح ما در این میدان استحکام روانی آگاهی عمیق و وحدت ملی است! اهداف پلید دشمن عبارتند از: ایجاد جنگ شناختی در فضای مجازی و القای تردید نسبت به فرماندهی و تصمیمگیریهای راهبردی؛ ضربه به زیر ساختها بمنظور ایجاد نارضایتی؛ متهم کردن مسئولان و دو قطبی سازی جامعه و القای این تصور باطل که «راهی جز تسلیم نیست» یا برعکس «همه خائن اند».

هر دو نگاهِ افراطی جامعه را تضعیف میکند! راهِ درستِ اعتماد
هوشیارانه و مطالبه‌گری آگاهانه همراه با وحدت است امروز میدانِ
اصلی، نبردِ ذهن‌هاست! اعتماد سلاحِ راهبردی ما و تردید افکنی سلاحِ
کُشنده دشمن است.

نکته پنجم:

در آستانه سوم خرداد سالروز حماسه بزرگِ آزاد سازی خرمشهر قرار
داریم. «خرمشهر را خدا آزاد کرد» این جمله امام یک تعارفِ سیاسی
نبود بلکه تبیینِ یک حقیقتِ راهبردی و بنیادین است. خرمشهر نمادِ
غیر ممکن‌هایی است که با اراده الهی و مقاومت متکی بر ایمان به
ممکن تبدیل شد امروز که به آن واقعه عظیم مینگریم باید آن را با نبرد

همه جانبه دشمن از جنگ ترکیبی تا تحریمهای ظالمانه آمریکا تطبیق دهیم. دشمن دیروز که در میدان نظامی شکست خورده امروز با ابزارهای نوین همان «راهبرد خرمشهر» را هدف گرفته است. خرمشهر امروز «مرزهای اعتقادی و فکری» فرزندان این مرز و بوم است دو راهکار اساسی در برابر فشارهای همه جانبه دشمن وجود دارد اول: تقویت تولید و خود کفایی که تولید کننده ما همان رزمنده خط مقدم جبهه اقتصادیست دوم: حفظ انسجام ملی. چرا که دشمن بیش از هر چیز به ایجاد شکاف میان مردم و حاکمیت امید بسته و میخواهد با بزرگنمایی مشکلات اراده ها را سست و امیدها را نا امید کند. فتح خرمشهر نشان داد اگر در برابر دشمن «صبر» و «بصیرت» به خرج

دهیم حتی با دست خالی نیز میتوان موازنه قدرت را به نفع حق تغییر داد. شرایطِ امروز اگرچه با فشارهای اقتصادی همراه است اما از نگاه راهبردی ما در موقعیت «پیروزیهای مستمر» قرار داریم چرا که عمقِ استراتژیک جمهوری اسلامی ایران در منطقه گسترش یافته است. خرمشهرِ امروز «امیدِ مردم» است هر کس در هر جایگاهی از مسئول تا آحاد مردم به اصلاح امور پردازد در حقیقت در حالِ «آزاد سازی» و «آباد سازی» میهنِ عزیزِ اسلامیست! امروز ایرانِ اسلامی چهارمین قطبِ قدرتِ جهان است. اَبَرِ قدرتِ واقعی آن نیست که بیشترین بمب یا نفت را دارد بلکه آن است که مردمی بیدار آگاه و ولایتمدار و رهبری شهید وار دارد تأثیراتِ دفاعِ مقدسِ سوم و جبهه

مقاومت بر وضعیتِ فلسطینِ مظلوم نشان داد که ایران و محورِ
مقاومت همچنان در تغییرِ معادلات و نظمِ نوینِ منطقه نقشِ محوری و
أساسی ایفا میکنند حتی عربستان نیز از متحدِ بی چون و چرای خود
یعنی آمریکا فاصله میگیرد!